

Bilag 2.

KØBENHAVNS AMTSRAAD.

*Den 12. Juli 1930.**Til Indenrigsministeriet.*

I Skrivelse af 26. Marts d. A. (K. K. 1930—578) har det høje Ministerium udbedt sig en Udtalelse i Anledning af det hoslagt tilbagefølgende Andragende, i hvilket Sogneraadene for Gladsaxe, Glostrup, Herløv, Hvidovre, Farum, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, Taarnby og Værløse Kommuner anholder om en Tilføjelse til Lov Nr. 85 af 1. April 1925 om Anlæg og Overtagelse af Gader og Veje i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse.

Saaledes foranlediget skal man, idet Eksemplarer af de for de paagældende Kommuner udfærdigede Vejvedtægter vedlægges, tillade sig at udtale, at Københavns Amtsråd, hvem Sagen har været forelagt, har vedtaget at anbefale Andragendet, idet man dog skal tillade sig at fremkomme med følgende Bemærkninger:

Naar det i Sogneraadenes Andragende anføres, at ogsaa andre end de langs Vejen boende Grundejere skal kunne inddrages under Bidragspligten, men da kun efter særlig Indvarsling, maa hertil bemærkes, at da Aastedsforretningen netop afholdes, for at Sogneraadet eller dets Repræsentanter ved Selvsyn skal kunne sætte sig ind i de lokale Forhold, hvorunder bl. a. ogsaa Beliggenheden af de forskellige Grunde og den Udnyttelse, de er Genstand for, og da der ved Forretningen gives de fremmødte Interessenter Lejlighed til at fremkomme med deres Synspunkter, kan det ske, at Sogneraadet først ved Aastedsforretningen gøres opmærksom paa det rimelige i, at andre end de indvarslede inddrages i Kredsen af de bidragspligtige. For at det derefter ikke skal være nødvendigt at afholde en ny Aastedsforretning, vilde det synes formaalstjenligt, at saadanne Lodsejere kunde indkaldes for Sogneraadet for at gøre deres Synspunkter gældende, eller at Sogneraadet bemyndiges til at afæske dem en skriftlig Erklæring om den Brug, de paagældende gør af Vejen.

Endvidere skal man bemærke, at saafremt der gives Lovhjemmel for den foreslaaede Indvarslingsmaade, vilde det formentlig være naturligt, at Amtsraadet fik en lignende Bemyndigelse til Indvarsling af den Aastedsforretning, der ifølge § 7 i Loven af 14. April 1865 skal afholdes, naar en Sogneraads-Kendelse indankes for Amtsraadet. Da Amtsraadene i mindre Grad end Sogneraadene er lokalkendte, vilde det formentlig ogsaa være ønskeligt, at der skabtes Mulighed for at indkalde ikke indvarslede Lodsejere for den af Amtsraadene nedsatte Komité.

Naar dernæst Sogneraadene foreslaar, at Spørgsmaalene om Vejenes Begrænsning, samt om, hvem der er berettiget til Brug af Vejen med deraf flydende Forpligtelse til at deltage i dens Vedligeholdelse, helt bør holdes udenfor Sogneraadets Kendelse, skønner man ikke rettere end, at en saadan Bestemmelse i nogen Grad vil kunne virke uheldigt, da det af Hensyn til den senere Fordeling af Udgifterne skulde synes naturligt, at der før Afsigelsen af Kendelse træffes Afgørelse om, hvem der maa anses for at være bidragspligtige til Vejens Istandsættelse, hvorved bemærkes, at det vil kunne svække Sogneraadenes Stilling, saafremt de naar som helst kan være udsat for — selv efter at Bidragene er udskevne — at Spørgsmaalet om en eller fleres Færdselsret paa Vejen rejses ved Domstolene, idet Sogneraadene derved vilde miste den Indflydelse, som de for Tiden har i Retning af at kunne tidsbegrænse Indankningen for Domstolene og derved skabe Mulighed for Sagens Afslutning indenfor et passende Tidsrum.